

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Premirje.

Prelivanje bratovske krvi ustavljeno je vsaj začasno, kajti v Sofijo dospela je v 28 dan t. m. ob 9. uri zvečer naslednja kneževa brzobjavka:

„Z ozirom na kolektivno noto zastopnikov velevlavstij in izjavo grofa Khevenhüllerja, kateri je bil odposlan od svojega vladarja ter je izjavil, da bodo avstrijske čete prišle srbskim na pomoč, ako idemo dalje; nadalje z ozirom na to, da smo zmagovito zaseli Piroto in zado stili našej vojaškeji časti in veljavi, dovolil in zaukazal sem, da se ustavi vojevanje in začno pogajanja o premirji.“

Zmagonosni Bolgari morali so se udati želji velevlavstij, izmed katerih se je posebno Avstro-Ogerska jako toplo zavzela za Srbe. Grof Khevenhüller prišel je z oljkinjo vejico v desnici, a v levi držal je goli meč, zahtevajoč naj se ustavi vojevanje, sicer pride avstrijska vojska Srbom na pomoč. Na te kategorične besede in ker se je blizu jednako izrekla tudi Turčija ni knezu Aleksandru družega preostajalo, nego vsprejeti premirje.

Z dna srca pozdravljamo premirje, ki je ustavilo nenaravni boj, akoravno pri tem pogrešamo politiške pravičnosti. Kje so bile takrat velevlavstij,

ko je Srbija brez vsacega uzroka napovedala vojno in prekoračivši mejo napala nepripravljene Bolgare? Nihče takrat niti ganil ni in apatično so gledale vlasti, kako so Srbi dan za dnevom Bolgare potiskali nazaj, dokler neso utrdbe pri Slivnici in v naglici dohitevi rumelijski batalijoni zastavili napadovalec pota. Ko so pa Bolgari prekoračili srbsko mejo in po hudem boji zajeli mesto Piroto, oglašili sta se hkratu dve vlasti tepenim Srbom na korist in premirje se je moralo skleniti.

Kakor rečeno, veseli smo premirja, nikakor pa ne nagibov, ki so bili v tej zadevi odločilni, akoravno so bili baš ti nagibi razkrili, da so se čudne stvari snovale in da je mej Avstro-Ogersko in kraljevino srbsko bila trdna pogodba za gotove slučaje, akoravno se je to zanimalo.

O pogojih premirja še ni nič znanega, zato naj slede tukaj samo še poročila o krvavih bitkah pri Pirotu:

Beligrad 28. novembra. Da je Piroto pal, se oficijalno potrjuje. Vojni bulletin pravi, da so Srbi se predvčeraj izpraznili Piroto in ga zaseli Bolgari, včeraj ga je pa z naskokom zopet vzel sedmi (Aleksandrov) polk in nazadnje ga zopet moral ostaviti. V dobro poučenih krogih se trdi, da sedmega polka ni več, od kar so bili Srbi tepeni pri Slivnici. Bolgari so zaseli visočine okrog Pirota in Srbi so morali ostaviti svoje pozicije. Zdravniki so konstatovali, da je v bolnici nad 800 vojakov, ki so se sami pohromili (Selbstverstümmer), kar nič posebno ugodno ne osvetljuje srbske hrabrosti. Ranjena sta major Vanlie in poročnik Tavsanović. 100 bolgarskih vojakov je nekda vjetih. Trdi se pa, da so vjeti Bolgari večinoma kmetje iz vasij, ki neso bili niti na bojišči, ampak so je Srbi kar z doma s silo odpeljali. General Lješanin poroča, da so Bolgari včeraj prodrli iz Vidina ter je navstal hud boj z bajoneti. Bolgari bili so nazaj zavrneni in morali so bežati v trdnjavo. Kakor poročajo ujeti Bolgari, so zgube bolgarske jako velike. Koliko je palo Srbov ni znano. Ranjen je nadporočnik Protić. Bolgarov se je dalo mnogo v manjših oddelkih vjeti. (Tu je že vse prenapolneno z ranjenci, bolgarskih batalijonov ki so baje vjeti, pa še vedno ni videti.) Nasproti temu poslednjemu poročilu se pa poroča, da je Lješanin že davno odšel čez Kneževac v Srbijo in pridružil se južnej vojski. Pred Vidinom pa pustil le observacijski voj, kateri z vednim bombardovanjem

prikriva odhod Lješaninov. Poročilo, da je Topalović prevzel vrhovno poveljništvo in pomanjkljiva vojna poročila, katera jako nejasno poročajo, da je kralj odpotoval iz Niša na bojišče, ne da bi povedala, kje je glavni stan, so jako vznemirila prebivalstvo in liberalci že jako odkrito izjavljajo svoja mnenja o bolgarski vojni. Še večje vznemirjenje je pa prouzročila vest, ki je došla iz Pirota, da se je kralj v najstrožjem inkognito odpeljal obiskat obolelo kraljico v Beligrad. Vprašuje se po vsej pravici, čemu se prikriva to potovanje. Potovalci iz Niša poročajo o strašnem stanju srbske vojske. Jako slabo je preskrbljena vojska, pa tudi se jako slabo ravna z ranjenci. Stanje ranjencev je pomilovanja vredno in vnanja pomoč nujno potrebna, ker je v Niši vse zmešano. Za vojno so bili Srbi jako slabo pripravljeni. Kralj Milan je bil slabo poučen o stanju vojske. Z lažnjivimi poročili o izzivanju Bolgarov se je dal zapeljati, da je začel vojno, katere sam ni hotel. Vsega kriv je Garašanin in njegova vlada. Dosedaj še ni bilo v deželi nikakega gibanja proti kralju, a ministerstvo bode moralo odstopiti. Kralj je neki izjavil pri nekeji priložnosti svojo veliko nevoljo Srbi, preganjani od Bolgarov, so se nekda umaknili v Niš. Včeraj bili so baje boji pri Ak-Palanki.

Sofija 28. novembra zvečer. Piroto je vzet. Včerajšnja bitka bila je najkrvavejša. Srbi so poseli v polukrogu višine okrog Pirota in mi smo prodirali v polukrogu. Naše središče je korakalo po slabih potih naravnost proti Pirotu. Naše desno krilo, ki je bilo slabo, razpostavilo se je na desni ob pogorji. Prava, za napad odločena kolona, pri kateri so bili trije vzhodnjorumelijski batalijoni, mej katerimi je bilo mnogo mohamedanskih prostovoljcev se je nastavila pod gorovjem na levi in začela je iz topov streljati na Srbe, kateri so se videli daleč gori po bregovih. Srbi so nekaj časa se držali, potem so se jeli umikati, ko so granate v več krajih trgale njih vrste. Zdaj se je dalo znamenje našim pešcem za napad. Šli so dalje čez tri jarke in potrebovali čez pol ure, da so prišli do višin, na katerih so bili Srbi. Puškine kroglice so švigale okrog glav, ko so lezli po strmini, vendar neso napravile mnogo škode. Le z veliko težavo lezli so naši vojaki po mokrih in opolzljih tleh na višino, s katere so se Srbi umaknili. Ko so prišli gori, videli so naši, da jim stoji glavna moč Srbov nasproti. Na

LISTEK.

Druga izložba Vereščaginovih slik na Dunaji.

(Izvirno poročilo.)

(Konec.)

Kakor bi navlašč nam hotel to sodbo potrditi sam Vereščagin, izložil je nekaj slik iz Jezusovega življenja. Te so — iz kataloga to zremo —: „Sveta obitelj“, „Jezus pri Janezu ob Jordanu“, „Jezus v puščavi“, „Kristus ob jezeru Tiberius“, „Prorokovanje“, „Vstajenje“. Dve izmed teh, rekše „Sveta obitelj“ in „Vstajenje“ vzbudili sta mnogo hrupa, o katerem bi se moglo reči: „malo manj, bi bilo bolje“. Ostale štiri slike predložujejo prekrasno in veličastno palestinsko prirodo, nad katero nam še veje duh svetega pisma, poezija naših mladih let. Jezus in druge svetopisemske osebe so bolj neznanatna „staffage“ v tej prirodi, a to le povzdiguje njihovo resno, veličastno hojo. Vsa druga pa je s

slikama, zavoljo katerih se je vnel boj mej Dunajskim duhovenstvom, imenito mej kardinalom Ganglbauer-jem in ruskim slikarjem. Slika, katero katalog izdaje za „Sveto obitelj“, predložuje nam čisto preprosto židovsko družino, ki je ravno zbrana mej polupodrtinami svojega stanovanja. Pri delu so: Dva odrasla imata z deskami opraviti, dva mala raztrganca ležita v oblanicah, mati ravno doji, a malo v stran od nje stoji še jeden otročaj, s prstom nekamo pritožujoč se; jedina vzvišena misel — Jezus, zanemarjen židovsk tipus z rudečimi lasmi (prav za prav z grivo) sedi sam zá-se in globoko čita. Denimo, da je vse to res, kar trdi Vereščagin v svoji noti iz Pariza proti Dunajskemu kardinalu, da je res mati božja „poleg Jezusa imela še sedem ali osem otrok, dečkov in deklic“ — toda, kdo njemu, realistu, jamči, kdo mu verjame, da je „sveta obitelj“ kedaj bila v naslikanem položaji, a če se mu je videlo slikati tak položaj, zakaj bi moral biti isti nadobudni, čitajoči žid baš Jezus, zakaj ne rajši kakov bodoči veliki duhovnik? Vzveličar pa je verski pojem, torej tudi nekakov „ens“,

ki se kakor tak mora slikati idealistično: drugače ni istinito, ker nazoru našemu ni prikladno, a istinitosti ima se najpreje držati realist. Še neprimeriša, naravnost zoperna je slika, ki predložuje „Vstajenje“ Kristovo. Vereščagin naj bi bil tako daleč realist, da je naslikal Vzveličarja iz gore od strani vstajajočega, ker je bil grob udelan v goro, ne v tla. Ali to bi tudi realist lahko učinil, ne da bi mu bilo treba iz glavne osebe napraviti karikaturu. Jezus se iz groba koplje, a ne samo to, okolo glave ima mrtvaški prt tako čudno-smešno zvezan, da prvi hip niti ločiti ni mogoče, kaj je to prav za prav. Dva vojaka, vsak od jedne strani groba, držita noge kvišku v plašni skok. Slika je na prvi pogled smešna, potem pa je ostudna. A to naj je „Vstajenje“, veličastno, trijumf Bogá! Kar smo gore rekli o „Sveto obitelji“, to tem več velja za „Vstajenje“. Proti obema slikama zagnala se je strastna agitacija. Dunajski kardinal je zahteval, da se iz „umetniškega doma“ odstranita, a neso ga poslušali. Mestu tega je v pastirskem listu razglasil slovesen protest, češ, da po teh slikah Kristus „trpi sramoto“, in da mu

naše streljanje odgovarjali so s strašnimi dežaržami in trije srbski batalijoni napali so z bajonetom Bolgare. Bil je strašen trenutek. Vsak naših bojeval se je za življenje. Ko bi se bili doli po bregu nazaj pomaknili, bili bi izgubljeni. Bili smo v veliki stiski. Sovražnik je nas napal z divjo energijo in skoro ves pridobljeni teren smo zopet izgubili. Samo za skale smo se morali skrivati. Položaj je bil tembolj kritičen, ker so batalijoni, ki bi bili morali priti za nami, prišli v navzkrižno streljanje dveh srbskih baterij, ki sta bili nastavljeni na višinah na levi, ter so se mogli ustaviti. Zdaj je knez opazil naš kritičen položaj, odjahal je naravnost iz središča k našemu krilu in zaukazal občno pomikanje naprej. V tem pa so Srbi neusmiljeno na naše streljali. Videli smo, kako da so bile vedno bolj redke vrste batalijonov, ki so prodirali nam na pomoč, in že so začeli umikati se. Zdaj skoči knez s konja in hotel se je postaviti s sablo v roki na čelo koloni, ki je morala naskočiti Srbe. Nek častnik je hitro skočil predenj, zakril ga s svojim telesom in potisnil ga nazaj. Knez je dosegel, kar je hotel. Z ura klici naskočili so naši visočino in napali Srbe. Navstal je krvav boj in Srbi so se morali umakniti. Naši batalijoni so pa bili preveč utrujeni, posebno oni trije batalijoni, ki so prvi napali Srbe, da bi bili mogli preganjati sovražnika. Z ravnine, od desne in leve se je čulo grmenje topov, vendar drugod najbrž ni bilo nikjer boja z bajoneti. Proti 1. uri slišalo se je grmenje topov prav pri Pirotu. Iz mesta sta se slišali dve eksploziji. Več hiš se je razgualo v zrak. Piroto je neki podminiran in podkopi napolnjeni z razstrelnimi snovmi. Videli smo, da so naše čete v kljub temu udrele v Piroto in ob treh bil je v naših rokah.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 30. novembra.

Poljaki so se že večkrat pritoževali, da vlada daje **gališkemu** deželni zboru premalo časa za zborovanje. Letos je pa naznanila gališkemu deželni zboru, da lahko zboruje do 20. januarja, ker se državni zbor snide še le 22. januarja. Imel bi tedaj dovolj časa, da reši vse važnejše zadeve. Iz Levova se pa poroča, da se bode deželni zbor zaključil mnogo prej. Poljaki namreč nečejo dati Rusinom priložnosti, da bi mogli izjaviti vse svoje pritožbe. Vsi tisti predlogi, katerih namen je, Rusinom zagotoviti vsaj nekaj enakopravnosti v šoli in v uradu, bodo zopet ostali nerešeni, kajti gospodujoči Poljaki jih bodo tako dolgo odkladali, da se zbor zaključi.

Hrvatska regnikolarna deputacija v kratkem začne zopet svoja dela in bode nekda jako hitela s posvetovanjem, da bosta mogli obe regnikolarni deputaciji, **hrvatska in ogerska**, začeti skupna posvetovanja takoj po Božici. Naprej bo sedaj hrvatska deputacija naprosila predsedstvo deželnega zbora, da voli v deputacijo jednega člana mesto odstopivšega Krestića. Kandidati se imenujejo Živić, baron Zmajić in Kušević. Predsednikom bode izvolila deputacija najbrž dosedanega starostnega predsednika Vukotinovića.

Vnanje države.

Na **Španjskem** je še nekda vse mirno. Zaradi varnosti se je za Cartageno, Barcelono in Kanarske otoke objavilo obsedno stanje. General Lorna izdal je dnevno povelje, da bode na vsak način obdržal red. Kdor bi skušal rušiti mir, bode ga ka-

znoval s prekim sedom. Klubu vsem pravdnostnim naredbam, se bode pa državljanska vojna težko dala preprečiti. Karlistični generali so že ostavili Madrid in odšli na razne kraje. Govori se že, da so že v več krajih organizovani redni karlistični batalijoni, kateri dobivajo redno plačo, kakor bi bili na bojišči. Kako nevaren da je položaj na Španjskem, kažejo jako obširne naredbe za vzdrževanje reda, ker sicer bi ne bilo treba take strogosti. Ko se je zvedelo, da se kralju bliža smrt, odposlala so se takoj povelja v vse pokrajine, raznim poveljnikom, da morajo že v kali zadušiti vsaka karlistična gibanja. Vsi generali, kateri so bili privrženci Alfonzovi, so nasvetovali, da se mora povišati vojska. Vojaki po vojašnicah dobili so povelje, da morajo biti pripravljeni, žandarmeriji in policiji se je pa naročilo, da naj straži javna poslopja. Minister notranjih zadev zaukazal je, da se mora strožje postopati s časopisi. Večina listov bilo je konfiskovanih in brzojavna oblastva so obdržala skoro vse brzojavke. V Madridu bila je velika zmešnjava in strah, ker ni izšel noben list. — Tudi o vodji republikancev Zorilli se sedaj mnogo govori. Nekateri trdijo, da se je že vrnil na Španjsko. Pariški „Figaro“ objavil je nek pogovor z njim. Zorilla je pravil, da se je majal Alfonza prestol, od kar je bil potoval v Nemčijo. Španjska republika je samo mogoča, ako je Francija tudi republika. V interesu kraljevem je bilo, podkopati francosko republiko. Nemčija je Francozom že odtujila Italijane, zdaj je pa hotela še Španjce. Narod španjski ni mogel kralju odpustiti, da je hotel sovražstvo z bratovskim narodom. Karolinsko vprašanje je dalo narodu priložnost pokazati svoje sovražstvo do Nemčije. Verjamite mi, rekel je Zorilla, da je ustaja blizu. Smrt kraljeva jo je le pospešila. Kralj je osebno pridobil mnogo generalov. V kratkem bomo videli, ali bodo ostali verni kraljeve rodbini. V vojski je mnogo nezadovoljnejev. Republikanci so jedini in bodo v kratkem proglasili republiko. Na vprašanje, ali moramo kmalu pričakovati republiko na Španjskem, odgovoril je Zorilla, da na vsak način. Karlistov se pa po njegovem mnenju ni bati, ker v vojski nimajo privržencev.

Francoski ministerski predsednik, minister vnanjih zadev in vojni minister so se v petek udeležili seje tonkiške komisije. Brisson se je izjavil, da vlada ne misli širiti kolonij ter se hoče izogibati prejšnjim zmot, mora pa zavrniti vsak predlog, da bi se kdaj izpraznil Tonking. Vlada tudi neče omejiti okupacije, samo francoske čete bode s časom zamenila z domačimi. Ako izpraznimo Tonking, bodo vse dosedanje žrtve zastoj, zgubili bomo veljavo, naši sovražniki bodo dobili pogum, prijateljem pa pomagati ne bomo mogli. Škodovalo bi to časti Francoske. Ministerski predsednik je potem odgovarjal na nekatera vprašanja posamičnih članov. Vojni minister je zagotovil, da je Anam skoro popolnoma pomirjen, ozemlje mej Tonkingom in Cochinchino pa še ni vse mirno. Sicer je pa sedaj samo žandarmerijsko delo še izvršiti. Mejnih mest ne morejo lahko varovati evropske čete, a domačinci tu lahko mnogo koristijo. Rochefort misli, da se ni zanašati na domače čete, ki bi pri prvi priložnosti se izneverile. Vojni minister Campenon pa misli, da se sme zanašati na nje, ker so nabrane iz onih razredov prebivalstva, ki žele, da se ohrani mir. Drugače bi bilo, ko bi Kitajci se zopet začeli mešati vmes, a s Kitajcem sedaj živimo v miru. Ministerski predsednik misli, da se je le tedaj bati napada Kitajcev, ko bi popolnoma izpraznili Tonking. Sedaj, ko smo v Tonkingu, ne moremo ostaviti te dežele, da ne bi škodovali svoje časti. Minister vnanjih zadev Freycinet je pa konstatoval, da se Kitajci strogo drže mirovne pogodbe.

V **nemškem** državnem zboru predlagal je poslanec Jungreen, da se upelje enakopravnost danščine z nemščino pri sodiščih v severnem Šlezvik. Nadalje je predlagal ta poslanec plebiscit v severnem Šlezvik. Da bosta njegova predloga zavržena, ni treba omenjati.

malo slik, a osobito je mej njimi omejitati kolosalno sliko z napisom: „Bodoči cesar Indije“, predočuje namreč, kakšen sprevod so princu Waleskemu priredili indijski glavari, potem sta tudi še dve veliki sliki, ki nam predočujeta humanista Vereščagina. V prvi izložbi hoteli so kritiki videti samo tendenčno slikarstvo; Vereščaginove slike z bojišča rusko-turškega imeli so pokazati vso nezgodo in bridkost bojev mej državami in narodi. V sedANJI izložbi bi se moglo kaj tacega reči samo v dveh slikah, kojih jedna predočuje, s kakšno smrtjo Angleži pokorijo indijske upornike: privezani so ti v vrsti, vsak k obustju topa, top se zažge in — po njem je. Vereščaginu se to vidi najblaže smrtna kazen, a uporniki, ki so na sliki k topovom privezani vijejo in kričijo, najbrže neso Verešaginovih mislij. Druga slika kaže, kako Rusi upornike spravljajo na drugi svet, namreč preko — običajnih vešal. To usmrtenje je Vereščaginu manj človeško, a najmanj človeško je Vereščaginu — nam ne, če mislimo na srednji vek — križanje, cesar pa umetnik še ni do konca naslikal, ter tudi ne izložil. Sliki, ki predočujeta dvojno usmrtenje, sta v resnici živi,

Koncem tedna so se volitve na **Angleškem** za liberalce malo na bolje obrnile. V soboto do 3. ure popoldne bilo je voljenih 141 konservativcev, 145 liberalcev in 19 Ircv. Posebno so na Škotskem zelo liberalno volili. Pa vkljub temu ni nobene upanja, da bi liberalci dobili večino. Posebno se je pokazalo, da liberalci neso več tako priljubljeni v velikih in tovarniških mestih. Razen Birminghama volila so skoro vsa večja mesta večinoma konservativce. Sedaj so volitve v mestih končane in začele so se volitve po kmetijskih občinah.

Dopisi.

Iz Gradea 27. novembra. [Izv. dop.] Štajerski deželni zbor bil je 25. nov. otvorjen z navadnimi formalnostmi. Ko je deželni glavar izrekel obžalovanje povodom smrti Kaisersfelda, so slovenski poslanci ali obsedeli ali zapustili svoje seže. Le g. baron Gödel ustal je z nemškimi poslanci vred v znak priznanja zaslug Kaisersfeldovih. Vsem Slovincem je še v živem spominu, s kako strastjo je Blagotinšek, pobijal najpohlevnejše naše narodne želje. Torej se ne more zahtevati od Slovencev, da bi še priznanje izrekli sinu, lastnemu narodu izneverjenemu. V drugi seji volili so se odseki ter so se, Slovenci letos ravno tako prezirali, kakor v prejšnjih sesijah. Izvoljen je bil v finančni odsek dr. Dominkuš, v šolski odsek dr. Šuc, v gospodarski odsek dr. Radej, v železniški baron Gödel in M. Vošnjak, le v peticijskem in občinskem odseku ni nobenega Slovenca. Zato pa nahajamo Vesteneka v šolskem in občinskem odseku. Ta c. kr. okrajni glavar ne more zatajiti svoje narave in ne more živeti brez politiške agitacije. Trgi njegovega glavarstva so ga poslali v deželni zbor, da tam pomnožuje število tiste nemškonoacionalne stranke, katere prorok je Knotz. Politiški uradnik in najhujši oponent vlade, kaj tacega je mogoče le pod Taaffejevo vlado, mogoče pa le privržencem nemških nacjonalcev. — Deželni odbor štajerski je predložil deželnemu zboru mej drugim poročilo o hipotečnem zadolženju in ustanovi deželne hipotečne banke, katero pa deželni odbor odsvetuje. Lani je deželni zbor po nasvetu g. M. Vošnjaka bil sklenil, obrniti se do hranilnic zastran znižanja obresti za hipotečne dolgove. Deželni odbor pa meni, da on nema nobene pravice uplivati na visokost obresti, to da je stvar državnih oblastev. Obrnil pa se je do vseh hranilnic s prošnjo, da naj znižajo obrestij. Od skupnih dolgov v znesku 255 milijonov gld. spada na hranilnice 64 milj., na druge denarne zavode, privatne osebe in državo pa 190 milj. gld. Pri dveh tretjinah hranilnic plačuje se obresti ulagateljem po 4 do 4½%, pri ostalih še po 5%. Jemlje pa 14 hranilnic po 6%, 9 po 5½%, 24 po 5% in le tri Graške po 4½%. Glede hipotečnih bank, ki že poslujejo, v nekatere deželah, ne more še deželni odbor razsoditi, je li po njihovem delovanju znižala se obrestna visokost. Torej deželni odbor ne more še zdaj nasvetovati ustanove deželne hipotečne banke, temveč si končne predloge pridržati za prihodnje leto. — O predlogu dež. odbora zastran sistemizovanja učiteljske službe na gimnaziji v Ptuiju za vero-nauk in sloveščino se je že pisalo v Vašem listu. Čudno je res, da se ravno ta dva predmeta skupaj sklopita, ker je vendar znano, da menda ni v teh dveh predmetih izprašanih kompetentov. Deželni od-

krasni, tem zanimivejši sta, ker se angleško usmrtenje kaže v solnčni svetlobi — nihče je tako ne slika kakor Vereščagin —, rusko pa se vrši v snegu, tu so vsi gledalci pokriti s snežinkami in da se ne bi videl detail usmrtenja — mej gledalci ter mej vešali prav genialno mete.

Ne bi nam nedostajalo nagibov — vsaka slika v izložbi jih nudi stoterno —, ako bi hoteli še nadalje opisovati in razkladati. Sam „Kreml v Moskvi“ te drži lahko cele ure v občudovanju. A tudi to je istina, da bi se vsako pero zastoj trudilo tisto nadomestiti čitatelju, kar gledalcu poklada slika, izložba Vereščaginova. Svojo sodbo pa končno tako sklepamo, da sedanja izložba Vereščaginovih slik ima veliko znanostno vrednost za vsakega, poseben užitek še po svoji tehniki za strokovnjaka, da tudi po njej ostane Vasil Vasiljevič Vereščagin to, kar je postal nam po izložbi prod štirimi leti: samosvoj, eksotičen umetnik, slava Slovanov.

Na Dunaji, novembra meseca 1885.

Vendus.

je treba zato dati nadomestilo v molitvi. Čudili smo se, da se more v glavi kardinala spočeti tak „nonsens!“ A sedaj je Kristus „razžaljen“ in zato se molitvari po cerkvah — za tuji greh. Po prižnicah se razjarjeno govori proti „nihilistu“, pobožnosti se prirejajo in ob nedeljah se mej ljudi delijo listi s pravo „sveto obiteljjo“ ter z molitvami, ki bodo oprale madež z Božjega sina. Boljše reklame si Vereščagin ni mogel želeti. Dunajčan sedaj ne gleda več za 30 novcev, samo da vidi, češ, „moss aber döss a hetz sein!“ In sploh se postopanje Dunajskega duhovenstva proti ruskemu slikarju vsakemu pametnemu človeku mora videti brezumno: razsoden gledalec bode stvar obsojal sam od sebe, nerazsodnega gledalca pa s protesti silijo, da stvar premišljuje in potem bržkone reče: saj pa Vereščagin utegne vender-le prav misliti.

Razen teh dveh, resnega moža nevrednih del ima izložba v sebi same dovršene stvari, ki Vereščaginu delajo novo slavo. Ker so večine posnete iz istinite vnanjosti, zato jih ni lahko z besedo popisati, tako da bi o njih imel nazor tudi tisti, ki jih ni sam videl. Dejanje, življenje predočuje le malo

bor že ve, zakaj to nasvetuje, iz prijaznosti do Slovencev gotovo ne.

Iz Kamnika 27. novembra. [Izv. dop.] Dne 26. t. m. se je vršila dopolnilna volitev v naš krajni šolski svet. Kakor je bralcem „Slov. Naroda“ znano, so pri poslednji izvolitvi ostali v večini kandidati okolice in tako je prišlo, da ni imela občina Kamnik v krajnem šolskem svetu nobenega zastopnika. Bila sta sicer v svetu dva meščana, ali onadva sta iz slabega spoznanja mestnih interesov do naše šole vedno stala na strani okoličanov, ki so šolo imeli v svojih rokah, akoravno so plačevali komaj četrtino stroškov za vzdrževanje šole. Nasprotje mej tem šolskim svetom in občinskim zastopom Kamniškimi je priraslo do vrhunca, ko je prvi potegnil se za ušolanje dobro uro oddaljene občine Volčji potok v našo šolo. Vsak pameten razlog proti temu ušolanju je ostal pri naših modrijanih v šolskem svetu brezvspešen.

Že zdaj novo šolsko poslopje komaj zadostuje rastočemu številu šolskih otrok in če bi otroci iz Volčjega potoka pritiskali, kar se pa nikdar zgodilo ne bode, bi se reklo: šolski prostori so premajhni, zidajte novo šolo, Kamničanje plačajte zopet tri četrtine stroškov. Ti pomisleki in faktum, da nekateri udje krajnega šolskega sveta celo brati in pisati ne znajo, ali vender čez učitelje besedujejo in jim njihovo stanje težijo, so napotili mestne občinske odbornike, da so izvolili pri dopolnilni volitvi nove moze v krajni šolski svet. Izžrebani so bili g. Murnik Ivan, „taktnege obnašanja“ gosp. Alojzij Peterlin in Mušič. Na njihovo mesto so izvoljeni gospodje Anton Fröhlich, Josip Močnik in Franjo Fišer. S to izvolitvijo je dozodajšnje nasprotstvo mej občino in krajnim šolskim svetom poravnano, slavni dež. šolski svet pa se lahko prepriča, da razumni meščani neso stali na strani starega in zdaj srečno pokopanega šolskega sveta.

Iz Škofjeloče 27. novembra. [Izv. dopis.] Dopisu dne 24. t. m. v Vašem cenjenem listu bi imel še neke posameznosti pridejati, na katere se gosp. dopisnik nikakor ni oziral.

Da je veselica sploh tako povoljno izpala, menim, da to ni tolika zasluga sl. čitalničnega odbora, temveč gg. sodelovalcev in gospod. sodelevalk, ki so s svojo požrtovalnostjo in neutrudljivostjo pripomogli k tolikemu vspehu. Petje bilo je v resnici izborno, osobito tenor g. Deisingerja očaral je vsacega poslušalca. Igra igrala se je nepričakovano dobro. In kaj bi se tudi ne, če nastopajo tako čvrste moči na odru. Gospica Anica Mohorjeva izvršila je svojo ulogo kot Ančka prav fino in premišljeno. Tudi gospodje igralci igrali so v največjo zadovoljnost. Da se je pa tretja točka „ples“ sploh vršiti mogla, gre vsa čast in hvala gospej Deisingerjeve in gospod. Kocelijeve, ki sta po mnogih zaprekah vender bili tako dobri, da sta v dobrodelni namen sami svirali na glasoviru, akoprām se dotičnemu dostojanstveniku ni poljubilo rečeni dami v to svrhu naprositi. Sicer je to žalosten faktum in bi ga tudi ne bil zabeležil, ko bi se v zadnjem dopisu ne bile take lovorike pletle v slavo odbora. Sploh se pa toži v tukajšnjih krogih, da čitalnica ne deluje več tako kakor nekdanj, da so zabavni večeri nji postali redka reč itd. Nočem nikomur predbacivati, najmanj pa sl. čitalničnemu odboru malomarnosti v tej zadevi, ampak rečem le, da je iz Loškega mesta sploh zginil duh požrtovalnosti in veselje do skupnih zabav, ker vsakdo le hodi svojo pot, ne oziraje se ne na desno, ne na levo. In posebno zdaj, ko nam treba ustanoviti podružnico sv. Cirila in Metoda! Gospoda, dajte se vender predramiti in postopajte složno, da ne bode Loka res čisto mlačna postala!

Iz Mozirja 28. novembra. (Naši diletantje.) Hvala Bogu, tudi pri nas je doba „kislega zelja“ minula. Znabiti, da so se utegnili tu pa tam čuditi, da se iz gorenjosavinske doline ne poroča ničesar „mej svet“, toda kaj hočemo, gibalo se je v prošlem poletju naše javno življenje v tako navadnih, vsakdanjih mejah, da so ubogi poročevalci že res bili v nevarnosti, da pridejo ob svoj „zasluzek“.

Nikakor pa ne moremo našim poročevalcem odpustiti, da so pozabili poročati, kakšen „fiasco“ je napravila nameravana naselbina izvoljenega rodu v gorenjosavinske dolini! Vsekako je to spomina vredno, da se je razbil „novi Zion“ in da so pobrali kopita Abrahamovi potomci — upamo „auf Nimmerwiedersehen“. Ni treba omenjati, da je tega „izhoda“ naše prebivalstvo veselo, a še bolj veselo

bi bilo, ko bi Izraelci ne bili pozabili na Mojzesa! Škoda, škoda, da neso sabo vzeli tudi njega!

Toda križ čez žide in preidimo k drugej stvari. Naše Mozirje obeta biti prihodnjo zimo pozorišče resnično krasnim zabavam. Že 22. pr. m. igrali so pred mnogobrojnimi občinstvom domači diletantje igri „Blaznica“ in „Strup“ dosti dobro, tako, da je bilo občinstvo povsem zadovoljno. Gotovo je blago in hvalevredno podjetje, gojiti mili materni jezik in nedvombeno bode to podjetje blagodejno uplivalo na probujo naroda. V četrtek potem dne 26. t. m. pak se je prvokrat občinstvu predstavila družba godbenih diletantov. Čisto na tihem so se namreč jeli v spomladi mladi godbe večji moze zbirati in vaditi. Nič se o novej družbi ni zvedelo mej svet. Brez „bombastičnih“ poročil, brez pretiranega besedovanja delovala je ta družba, gotovo misleč: „v mojih delih me bode te spoznali!“ Ko bi se pač marsikatera družba jednaci načel držala, koliko varanja, koliko bridkih izkušenj bi bilo prihranjenih. To se ve, da se je prvega nastopa naše godbe (Streichmusik) naše občinstvo z velikim zanimanjem udeležilo in točko za točko bogatega vsporeda burno pozdravljalo. Posamični komadi igrali so se toli občutno in lagotno, da so poslušalci kar strmeli. Nad vse pak je navzoče očaralo krasno petje. Zbor „Zvezda“ od Hudovernika in čveterospev „Mrak“ od dra. Ipavca morala sta se večkrat ponavljati. Venec zasluge zasluži v prvej vrsti čarobni glas baritonista in prvega tenorja. Saj ju je pa tudi občinstvo „frenetično“ pozdravljalo. Koncem vsporeda zaigrala je godba koračnico „Oj Banovci!“ Navdušenosti, s kojo je bila ta točka pozdravljena, ni moči popisati. Zopet in zopet se je morala ponavljati. Bodi ravno to mladej naše godbi v dokaz, da bode osobito tedaj, če si bode stavila v namen, gojiti domačo slovansko godbo, dosegla največje priznanje. Saj le tedaj — v poveljčanju domače umetnosti namreč, bode tudi ona vspešno delaven faktor v probujo narodne prosvete. To pa se ne da kar tako „im Handumdrehen“ izvršiti. Mi Slovenci smo pač še prerevni, da bi imeli sicer krasne in obilne godbene proizvode kar tako za v roke vzeti pripravljene. Naše pesni morajo se še le za vsako godbo posebej z obilnimi gmotnimi stroški prirejati za orkester. Uprav zato tudi naša godba pri tej svojej predstavi slovanskih komadov v vsporedu imela ni, ker jej je dosedaj manjkalo gmotne podpore. Moralična dolžnost našega občinstva bode torej, priskočiti tej potrebi na pomoč, potem bomo lahko še na toliko bolj zanimive plodove njenega truda računili.

Na dan sv. Štefana menijo neki gledališčni in godbeni diletantje skupno veselico prirediti. Prav tako. Obema družbama pak: vrlo naprej!

Domače stvari.

— (Presvetla cesarica) podarila je Elizabetišču v Ljubljani 100 gld. v pospeševanje bolnišničnim namenom.

— (Pisateljsko podporno društvo) imelo je v soboto svoj zabavni večer, ki je bil poseben živahen. Prisotnih bilo je nad 40 članov, katerim je predsedoval gosp. Josip Kušar. Gosp. V. Gregorič čital je svojo zgodovinsko kritično razpravo o podedovanju ter si s tem berilom stekel živo odobravanje. Prav dobro bilo je petje, posebno krasen pa čveterospev (dr. Strgar, Drenik, Juvanc, Gruntar.) Prihodnji zabavni večer bode v 12. dan decembra. Predsedoval bode g. dr. Ivan Tavčar.

— (Osemdesetletnico) praznoval je večeraj g. Andrej Brus, najstari član in blagajnik centralnega odbora c. kr. kmetijske družbe kranjske, kateri mu je večeraj poklonil lepo izdelano adresno in krasno sreberno tobačnico. Banketa častljivemu g. Brusu na čast udeležili so se vsi člani centralnega odbora. Mnogo je bilo srčnih in prijateljskih napitnic in ko se je družba razhajala, vskliknili so jednoglasno vsi: naj bi jubilat g. Brus še „mnogaja leta“ deloval kmetijski družbi kranjski na korist! — Mnogo podružnic z dežele in druge kmetijske družbe čestitale so tem povodom g. Brusu, ki je še izredno čvrst in svoja leta dobro nosi. Vsem tem čestitkam pridružujemo se tudi mi.

— (50letnico) svojega službovanja praznuje jutri cesarski svetnik g. Rihard Janežič, ravnatelj kranjske hranilnice. Svoje uradniško delovanje pričel je 1. decembra 1835 pri patrimonijalni sočniji v Radovljici. Od 1841 do 1849 bil je oskrbnik in vodja zemljiških knjig na graščinah grofa Hohenwarta. L. 1849 prestopil je v državno službo, leta

1855 bil je imenovan blagajnikom mesta Ljubljanskega, katere službe pa ni nastopil. L. 1857 postal je blagajnik, 1863. leta pa uradni predstojnik kranjske hranilnice, katerej je torej nad 22 let ravnatelj. Za svoje zasluge dobil je 1870 zlati križec za zasluge, pozneje naslov „cesarski svetnik“, 1883. l. pa viteški križec Fran Josipovega reda. Kot ravnatelj hranilnici, ki ima skoro 21 milijonov v svoji oskrbi, ima g. jubilat gotovo jako važno stališče in veliko upliva, kateri naj bi še mnogo let naklanjal tudi narodnim zavodom!

— (V Ljutomeru) izvoljeni so pri občinskih volitvah sami „Fortschrittmänner“, to se po naše pravi „nemčurji“.

— (Tatvina.) V četrtek po noči ukral je neznan tat v Rudolfinumu 7 živih tičev, namenjenih za muzej.

— (Štanjelsko vinarsko društvo) bo imelo v nedeljo dne 6. decembra popoldne ob 3. uri v Tomaji občni zbor z naslednjim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Predlog predsedništva o nakupu zemljišč. 5. Nasvet vodje g. R. Dolence o obdelovanju vinogradov. 6. Nasvet prof. g. E. Kramarja o napravi društvene kleti v Štanjelu. 7. Nasvet prof. E. Kramarja o kmetijskem tečaju. 8. Predlog predsedništva o društveni knjižnici. 9. Nasveti posameznih udov. Ker so točke dnevnega reda važne in nujne, pričakuje podpisani odbor, da se udeležijo vsi udje zborovanja. Tiste gosp. ude pa, ki še niso plačali pravičnega deleža za opravilno leto 1885/86, opozorujemo, naj to blagovole storijo do občnega zbora, drugače jih bode moralo ravnateljstvo izključiti v zmislu pravil §. 7. 2. Štanjel, dne 21. novembra 1885. Odbor vinarskega društva.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kranj 30. novembra. Poddružnica sv. Cirila in Metoda ustanovljena. Udeležitev mnogobrojna, udov prvi dan blizu 50.

Budimpešta 30. novembra. Tisza dobil večeraj povodom ministerskega jubileja mnogo ovacij, čestitk. Pri banketu napival Tisza na cesarja s cesarico, cesarjeviča s Štefanijo.

Pirot 30. novembra. Kljubu premirju napali so Srbi v soboto po noči redute pri Vidinu, a bili so odbiti. Canov naznanil je to zastopnikom vlastij.

Madrid 30. novembra. Včeraj truplo Alfonzovo začasno položili v rakev v Escorialu. Četrtek slovesni pogreb. Cortes sklicani v 27. dan decembra. Pri Leridi prikazala se je oborožena tolpa, katero so kmetje takoj razgnali.

Carigrad 30. novembra. Pomočniki vzhodnorumelijskega komisarja odpotovali v Plovdiv.

Narodno-gospodarske stvari.

Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo za Spodnji Štajer.*)

Ravnateljstvo tega društva je imelo 19. dné novembra t. j. svojo sejo, koje so se udeležili g. dr. Ipavice ravnatelj kot predsednik; vitez Berks, graščak na Blagovni, Fran Lenček, veleposestnik na Blanci, Fran Praunseis veleposestnik v Št. Juriji; kot gosta sta bila povabljeni strokovnjak v sadjereji Klenars iz Gradca in društveni najeti vrtnar, in podpisani društveni tajnik.

Za javnost važnejše točke povzamemo iz zadnjega zapisnika št. 14.

Dopoludne je strokovnjak g. Klenars iz Gradca z drugimi odborniki določeval od raznih strani doposlana sadna plemena — jabolka in hruške, ter jih imenoval s praviimi imeni — ker se navadno takšno sadje v vsakem kraju drugače nazivlje. Dalje so se zaznamovale nekatere jabolčne izvrsti, katere so vredne, da se v tukajšnjih krajih zasajajo, ker imajo z ozirom na razmere, v teh krajih navadue, korist obetajočo bodočnost.

1. Popoldne prišlo je na vrsto poročilo predsednikovo o odloku visokega ministerstva za poljedelstvo, v katerem se društvu dovoljuje letne podpore 300 gld. — skozi tri leta, kar se z zadovoljstvom jemlje na znanje.

2. Društvu se je na razstavi v Budim-Pešti, kamor je razstavilo nekaj izvrst svojega sadja, priznala velika razstavna svetinja.

Predlogi:

a) G. vitez Berks predlaga naj se „Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo“ obrne na vse slavne okrajne zastope, ki spadajo v področje c. kr. okrožne sodnije Celjske, ter jim priporoča osnivanje okrajnih drevesnic (Bezirksbaumschulen), ter jim ob enem ponudi svojo

*) Po neljubem slučaju se je poročilo malce zakasnilo.

- pomoč, kar se tiče drevesec (divjakov), cepičev, in kadar bo treba in mogoče bode društvo tudi strokovnjaka k osnovanju in prirejenju omenjenih drevesnic odposlalo. — Se vsprejme.
- b) Odbor po daljšem posvetovanju sklone, da pri društvem — „Štefanijinem vrtu“ nastavi lastnega vrtnarja.
- c) Ker je dosedanja društveni vrt premajhen, sklone odbor, da se v dosego društvenih namenov najme še jeden pripraven kos zemlje (njiva.) Za izpeljavo sklepov pod b) in c) se pooblasti gosp. predsednik dr. Ipavic.
- d) Na predlog g. V. Berkša si bode društvo naročilo jabolčno zvrst „srčika v Djakovem.
- e) Na predlog g. Fr. Lenčeka iz Blance se sklone izredno obnemu zboru priporočati, da se dovoli sadnemu vrtu (Bezirksbaumschule) za Sevnški okraj podpora 30 gld.
- e) Ker se za mesec oktober namenjeni občni zbor iz raznih uzrokov ni mogel sklicati, se bode sklical v Šmarje na 17. dan decembra ob dveh popoldne.
- Št. Jurij ob juž. želez. 22. novembra 1885.
- V. Jarc.
tajnik.

Loferijske srečke 28. novembra:

Na Dunaji:	77,	29,	9,	53,	83.
V Gradci:	30,	11,	22,	24,	25.

Tržne cene v Ljubljani
dné 29. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	5 53	Surovo maslo,	84
Jočmen,	4 39	Jajce, jedno	3
Oves,	3 04	Mleko, liter	8
Ajda,	4 23	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 04	Telečje	56
Koruza,	4 71	Svinjsko	52
Krompir,	2 86	Koštrunovo	35
Leča,	8	Pišanec	45
Grab,	8	Golob	17
Fižol,	8 50	Seno, 100 kilo	1 96
Maslo, kgr.	90	Slama,	1 96
Mast,	76	Drva trda, 4 metr.	7 60
Špeh frišen,	52	„ mehka, „	5 50

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. nov.	7. zjutraj	738.92 mm.	1.8° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	737.41 mm.	8.0° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	736.52 mm.	9.2° C	brezv.	obl.	
29. nov.	7. zjutraj	734.73 mm.	9.8° C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	735.74 mm.	10.4° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	735.13 mm.	10.4° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 6.3° in 10.2°, za 4.3° in 8.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 30. novembra t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld.	50	kr.
Srebrna renta	82	95	„
Zlata renta	109	05	„
5% marcna renta	99	90	„
Akcije narodne banke	877	—	„
Kreditne akcije	2.8	—	„
London	125	45	„
Srebro.	—	—	„
Napol.	9	97 1/2	„
C. kr. cekini	5	97	„
Nemške marke	61	65	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	127	25
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	172	50
Ogrska zlata renta 4%	98	30	„
„ papirna renta 5%	90	15	„
5% štajerske zemljišč odvez. oblig.	104	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	117	75
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	20	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	50	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	„
Kreditne srečke	100 gld	178	50
Rudolfove srečke	10	17	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	98	„
Tramway-društ. velj.	170 gld a. v.	187	50

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
DE FRISTINI
LE HOUBLON
Francosk fabrikat
CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.
Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo
dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vseučilišču,
in sicer zaradi svoje izvršne kvalitete, nasebne čistosti
in ker mu neso pridjane nikake zdravju škodljive reči.

500 RUILLES
FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE
17, rue Béranger, à PARIS

Posestvo na prodaj.

Podpisani naznanjam, da bom prodal hišo pri Fari na Blokah št. 2, katera je na lepi legi ravno pred farno cerkvijo in pripravna za vsako kupčijo ter obstoji iz 5 sob, predajalnice, 2 kletij, hleva, skednja in kozleca, kakor tudi k tej hiši spadajoča zemljišča, in sicer: 3 orale 769 sežnjev njiv, 3 orale 314 sežnjev travnikov, 5 oralov smrekovega in 5 oralov bukovega gozda iz proste roke na dražbi dne **3. decembra t. l. dopoldne**. Kateraga veseli to kupiti, naj se omenjeni dan oglasi pri Fari v mojej hiši.

(715—1)

Ivan Tomc.

Velika partija 1 (788—122)
ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gl.

Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzorci proti pošiljatici marke za 10 kr.

KUVERTE S FIRMO
pripočta po nizki ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Zalaganje slame.

Kateri hočejo poslati

150.000 Ko. ržene slame in 40.000 „ pšenične slame

franco v vagonih na postajo Zagorje za leto 1886, uložé naj svoje ponudbe do 10. decembra 1885 pri našem centralnem vodstvu na Dunaji, I., Maximilianstrasse 8.

(705—2)

Trboveljska premogokopna družba.

VELIKA
DENARNA LOTERIJA.

500000
mark

kot največji dobiček v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Najropejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **100.000 srečk**, od katerih se bode **50.500 srečk**. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštnih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

9. decembrom 1885 (kateri dan bode žrebanje prvega razreda)
nam direktno doposlati. (610—13)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.